

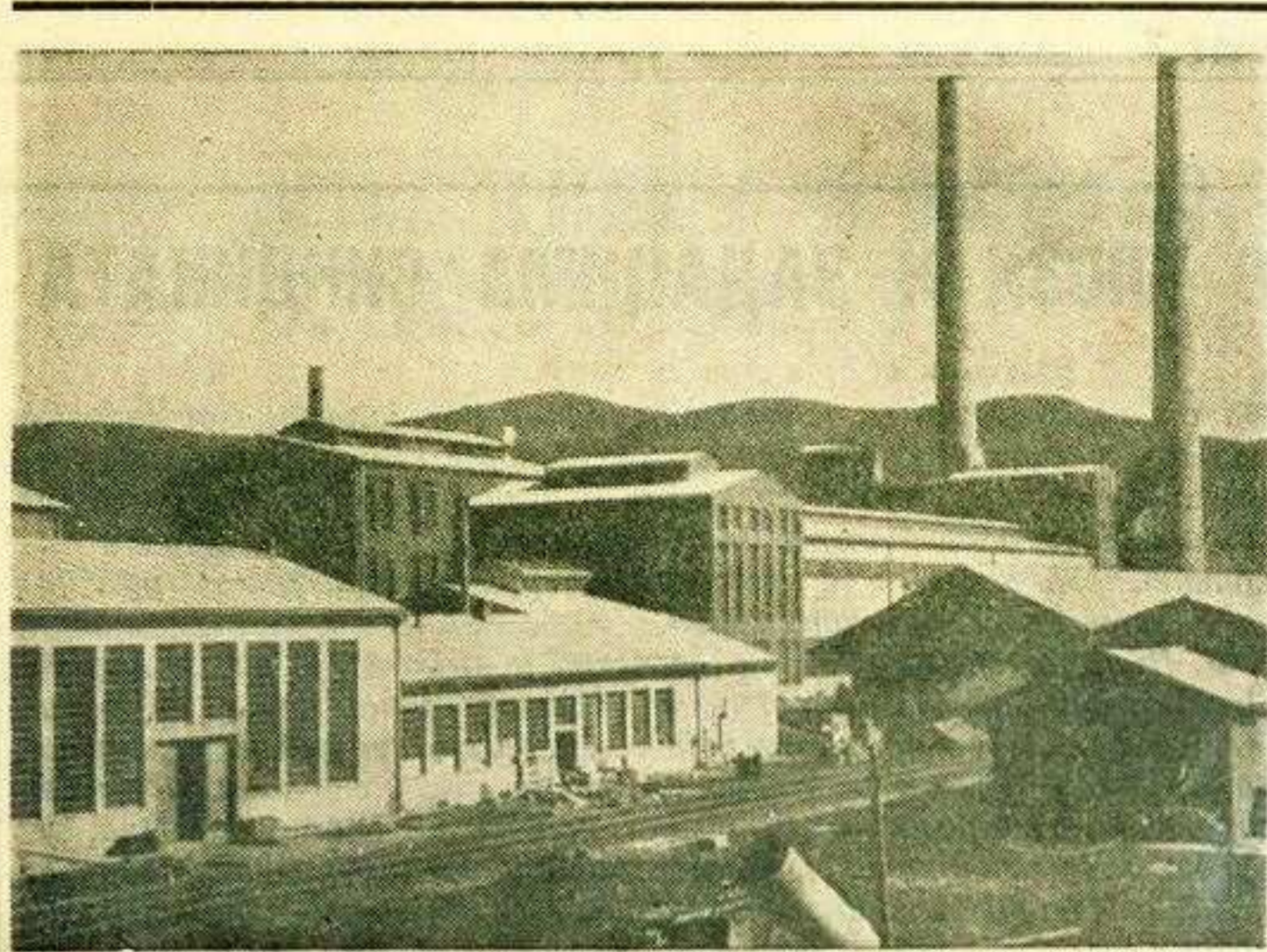
НОВОСТИ

ОРГАН ЗА ДРУШТВЕНА, ПОЛИТИЧКА И КУЛТУРНА ПИТАЊА ЖИЧКОГ СРЕЗА

БРОЈ 71 — ГОД. II

РАНКОВИЋЕВО, 20 АВГУСТ 1954

ЦЕНА 10.- ДИНАРА

И ОВИМ ГИГАНТОМ УПРАВЉАЈУ РАДНИЦИ

СИНДИКАЛНЕ ПОДРУЖНИЦЕ ПРОРАЂУЈУ МАТЕРИЈАЛ СА ПЛЕНУМА САВЕЗНОГ ОДБОРА ССРНЈ

О УЛОЗИ И ЗАДАЦИМА СИНДИКАТА

— Синдикати су се сада променили и морају мењати своју улогу. Они су променили свој карактер и, хоћеш-нећеш, у данашњој ситуацији, у нашем новом систему, било би апсурдно да синдикати и организационо, по структури, буду онакви као што су били раније. (Гито на Пленуму Савезног одбора ССРНЈ).

— Карактер синдиката се код нас очигледно изменио. Они не могу бити ни, као што је то Стаљин формулисао, трансмисија у рукама неких водећих политичких органа, рецимо Савез комуниста или Социјалистички савез, нити могу да буду некакав борбени заштитни орган према држави, према друштву као целини. (Кардељ на Пленуму Савезног одбора ССРНЈ).

Увиђајући неопходност пошребе у условима новог привредног система, и уопште, социјалистичког преображаја наше земље, треба боље ујознати чланство са улогом и задацима синдиката, председништво Среског синдикалног већа дало је иницијативу за даљу прораду материјала који се односи на улогу и задатке синдиката, а које је преширао и Пленум Савезног одбора ССРНЈ. Синдикалне подружнице на територији нашега града одмах су прихватиле ту иницијативу и приступиле проради материјала на својим синдикалним конференцијама.

Да би се материјал дељиво прорадио, одлучено је да се у већим колективима прорађује преко синдикалних група, а проради ће присуствовати и чланови Радничког савета и Управног одбора. Прорада преко тих група несумњиво је добра, и према првим резултатима код Фабрике вагона и других, дала је задовољавајуће резултате. Касније ће се материјал, наиме закључци са прораде, изнећи на један шири пленарни састањак, где ће се у главном дискутовати о конкретности ситуацији појединих подружница, а у светлу Пленума Савезног одбора ССРНЈ.

Код колектива где нема синдикалних група, материјал ће се прорађивати са целокупним чланством, само у колико је колектив већи, извршиће се подела чланства у две или више група. Прорада ће се и овде завршити пленарним састањком.

Синдикалне подружнице Фабрике вагона, Магнохрома, Железничког чвора и Електрокомбинашта озбиљно су схватиле овај задатак и приступиле су темељној проради материјала. Слабо су се одавале поједине синдикалне подружнице трговачких службеника и радника. Слаб одзив је у главном због слабог рада Месног одбора синдиката трговинских радника. Са закашњењем је почела прорада и код синдиката административних службеника.

Дискусија на конференцијама, на којима се врши прорада материјала са Пленумом, није свуда једнака, што зависи и од начина прораде. Код појединих подружница материјал се чита, а онда дискутује по њему, док се код појединих дају реферати на поједине најважније ситнице из материјала који је доста обиман. И једна и друга форма рада су погодне и приступачне за чланство. Дискусија је нарочито добра код оних подружница где су управни одбори истих пре прорадили тај материјал и спремно су да дају објашњења по сваком питању које постави било ко од чланова. Нарочито се доста дискутовало о друштвеном самоупрљању произвођача и грађана. Ту је за сада основна и најразвијенија функција синдиката: друштвено активизирајући раднике и службенике у самоупрљивим органима у привреди, у комуни и друштвеним службама.

Многима није јасна функција и улога синдиката у радничком самоупрљању, што се види из низа питања постављених у дискусијама на овим конференцијама. Неки су мислили, (чак и из управних одбора подружница), да је улога синдиката обала и постала споредна, формирањем радничких савета и управних одбора. Међушим, синдикати имају обимне задатке баш у области радничког самоупрљања. Ту је њихова активност код избора радничких савета, активност у пружању помоћи око унапређења метода рада органа радничког управљања, очувању демократичности у њиховом раду и сл. Ради се свесипрано баш на што ширем учешћу радника и службеника у управљању. Ако се за то укаже пошребом, синдикати су ти који ће чак и референдумом да одбаце извесне одлуке радничких савета, јер је синдикат масовнија организација, а тежи се за тим да се управљање предузећима демократизује и приближи што већем броју радника.

Међушим не треба ићи из крајности у крајности. Поједине синдикалне подружнице су прецењивале своја права и чешиће су доносиле извесне одлуке мимо органа управљања, заборављајући да су оне друштвене организације. Треба тачно проценити ситуацију да ли се треба критички осврнути на рад органа управљања или подржати његове одлуке, водећи рачуна о интересима предузећа, и интересима радних људи.

Свима је познато да у многим нашим предузећима има доста несоцијалистичких појава, па и криминала. Против свега тога синдикалне подружнице морају да воде ујорну борбу. Ту се синдикат јавља, према речима друг Кардеља, „као колективна радничка контрола за ошклањање недостатака и слабости социјалног организма, организова самоупрљања саме радничке класе, самих произвођача“.

На конференцијама је дискутовано и о другим питањима које синдикат мора и треба да решава. Велики број дискутијана- (Наставак на другој страни)

ПОВОДОМ ЧЕТВОРОГОДИШЊИЦЕ РАДНИЧКОГ САМОУПРАВЉАЊА

Када Раднички савет нађе своје место

Четири године није тако дуго, а ипак то је довољно да би се о нечему могао дати суд.

Како је брзо прошло време од како су раднички савети постали носиоци, свих збивања у предузећу. Ако погледамо за њима видећемо велике резултате које су они постигли као самоупрљивни органи. Ту и тамо било је грешака у раду, чије су последице по колектив указивале на организациону нужност постојања радничких

савета. Када кажемо да су раднички савети школа самоупрљања, мислимо на питање производње, повенање производње, питање хигијенско техничке заштите радника и уопште на сва питања којима се Раднички савет бави да би оправдао своја постојања. И вршити детаљну анализу рада органа радничког самоупрљања, успеха и неуспеха, доста је тежак задатак. Ма ко то био, пратећи објективно развитак на-

ше друштвене стварности, мора донети један позитивни закључак: да су раднички савети постали моћан фактор, саставни део и моторна снага у подизању радних људи за максимално убрзавање развитка наше привреде уопште. Међутим раднички савети и нису своје постојања само политички него и економски, оправдали. Уско повезани са Већем произвођача среза и комуном раднички савети су постали јак организациони фактор на пољу производње.

Како су и уколико раднички савети колектива нашег града оправдали своја постојања? Узелимо за пример индустрију високоватросталног материјала Магнохром. Цифра од 135 радника који су у предузећу Магнохром за ове четри године прошли кроз органе самоупрљања, јасно указује на чињеницу да се основно питање—што више радника да прође кроз органе радничког самоупрљања—успешно спроводи у дело.

Ако би сагледали значај Радничког савета и питање производње и рада предузећа, онда би сазнали да су за ове четри године радничког самоупрљања знатни проблеми и задаци успешно решени. 1950 до 1952 године био је период када се радило о изградњи предузећа. Недостатак стручног кадра, био је велики проблем у изградњи. Али уз максимално залагање радних људи предузећа, а уз то и органа самоупрљања, фабрика је у предвиђеном року пуштена у погон. Пуштањем фабрике у погон постављају се компликовани задаци које треба решити.

Фабрика-предузеће младо. Недовљно познавање машина и уступања процеса производње поставило се као горуће питање.

Органи радничког самоупрљања увек су и на време прилазили решавању ових проблема, тако да данас у овом погледу нема никаквих знатних тешкоћа. Посебан проблем је представљало питање реализације производа. Појавити се на светско тржиште као нов произвођач, пласирати своје производе попут реноминираних фирми било је питање где је Раднички савет положио звој испит. Рекламом или пропагандом није се могло много постићи. Зато је Раднички савет био главни покретач у циљу остварења нових производа као и побољшања квалитета као највећег фактора у пласирању производа.

Поред питања производних задатака предузећа, Раднички савет се бавио и питањима стручног уздизања радника организујући разне курсеве и предавања, подижући свакодневно стручни ниво радника нарочито кроз курсеве економског образовања радника.

Можда ове мале слицице неће у потпуности моћи да пруже праву слику активности радничких савета у Магнохрому који су како каже друг Кардељ постали најважнији политички и економски механизам, кроз који радничка класа остварује своју историску улогу носилаца друштвеног кретања ка социјализму.

Електрификација Среза жичког од ослобођења

Предратно стање нашег среза и града скоро је неупоредиво са данашњим стањем у погледу електрификације. Иако је било веома јако интересовање народа, а услови за електрификацију веома повољни, електрично светло имало је само Ранковићево. Матарушка Бања имала је своју саугас централу која је осветљавала само Бању.

Некако пред рат осветљен је и један део села Рибнице, захваљујући инжењеру [Милети Митровићу који је направио непролисан прикључак на воду од 3 KV који је пролазио кроз село.

У селу Грдици које је још ближе граду, светло је пре рата

имао једино Радич Здравковић, који је дозволивши да далековод прође кроз његово имање, добио светло за свој млин и кућу.

Сем овог наведеног, није било више ниједног дела среза који је имао електрично светло пре рата.

Период окупације нема никаквог утицаја на промену ситуације у погледу електрификације, па је ослобођење затекло срез у истом стању.

После ослобођења није се одмах мислило на неку планску електрификацију све до оснивања производно-преносних дистрибуција предузећа. Оснивањем ових

— Наставак на другој страни —

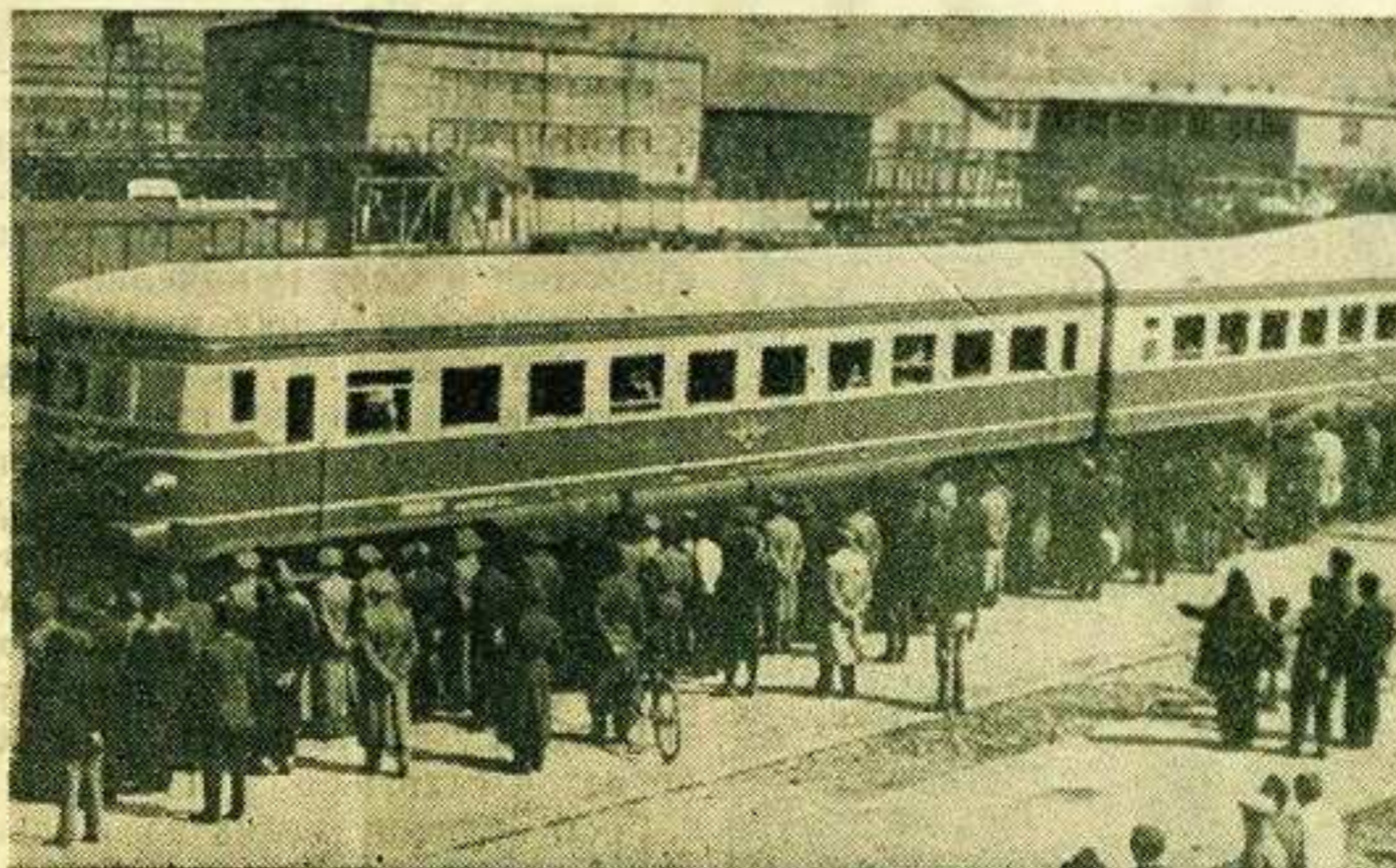
Прва пробна возња домаћег моторног воза

Изгледи за саобраћај на релацији Београд — Ранковићево

Ових дана Дирекција железница извршила је пробну возњу првог моторног воза домаће производње на релацији Београд — Ранковићево. Кола имају 72 места и биће за сада стављена на расположење туристичком предузећу „Путник“. Воз је на пробној возњи стигао од Београда до Ранковићева за 3 сата и 15 минута, а касније када буде уведен у саобраћај стижаће за нешто мање од три часа. Ово је велика добит за развој туризма код нас, о чему се највише водило рачуна приликом израде ових, иначе доста скупих кола. У мариборској радионици ради се на осposољавању још неколико оваквих кола, која ће бити

предата нашим туристичким предузећима на употребу и саобраћаће на релацијама које су туристима најпотребније.

Ово ће бити уједно и први моторни воз који ће саобраћати редовно на једној релацији у колико се то покаже рентабилним. Према мишљењима стручњака релација Београд — Ранковићево биће рентабилна не само у пуном јеку туристичке сезоне, него по неколико месеци и више. До краја године, мариборска радионица предаће још један овакав воз на употребу нашим туристичким предузећима, а идуће године још три, тако да ће их бити укупно пет. Сви моторни возови биће домаће производње.

Први моторни воз на железничкој станици Ранковићево

О УЛОЗИ И ЗАДАЦИМА СИНДИКАТА

(Наставак са прве стране)

ша интересовао се за однос синдиката и Социјалистичког савеза, као и о учешћу чланова синдиката у раду Социјалистичког савеза. Посебно је вођена дискусија о учешћу комуниста у раду синдиката и потребно би било извршити, између осталог, и конкретне анализе рада комуниста, јер је заиста њихов рад по синдикалној линији знатно ошао.

Посебно питање треба посветити, о коме је већ и дискутовано, васпитању и образовању радника. Чини ми се да је то једна од најосновнијих функција синдиката баш у овим условима рада, а биће и када се синдикат реорганизује и када промени своју структуру. Подизање на један виши ниво свог чланства, у првом реду чланова радничких савета и управних одбора, треба да буде стални задатак синдиката. Особовлавање радника да боље и свестраније сагледају проблеме предузећа, да правилније одлучују о свему и слично, један је од услова за даљи напредак предузећа и члшаве заједнице. Поред тога, синдикат мора да води бригу за све потребе радничке класе и њене животног и радне услове.

Поред материјала са Пленума и дискусије о њему, приликом анализа конкретних ситуација појединих подружница, појавила се дискусија и о чврстој сарадњи свих синдикалних подружница и јачању улоге Среског синдикалног већа. По вертикалној линији подружнице су везане за своје струковне савезе којима и иде главни приход од чланарине, док само један део остаје Среском синдикалном већу. Сви су изглед да ће се по овом питању довести до једне резолуције на Пленуму Већа, који ће се одржати по проради материјала са Пленума, па је потребно резиме те материјалу анализу са конкретним предлозима по овом питању. Уз то је потребно више дискутовати о одговорности Већа, односно синдикалног руководства, пред органима народне власти, пред радничким саветима, одговорности у доношењу тарифних подлишке и слично. Тако ће улога Већа бити појачана, па ће Веће као такво, моћи много снажније да се ослони на синдикалне подружнице. Треба се борити за учешће Већа у раду разних савета-Већа произвођача, другим организацијама и слично, а нарочито учешће у политичком раду кроз Социјалистички савез.

Прорада материјала са Пленума Савезног одбора ССРН-а биће од неочењиве користи за чланове синдиката, расветлиће улогу и циљ синдиката у новим условима социјалистичког преображаја наше земље, па се очекује и знатно јачи и интензивнији рад синдикалних организација у нашем граду.

Електрификација Среза жичког од ослобођења до данас

(Наставак са прве стране)

предузећа, почела је електрификација ових крајева где је требало градити индустријске објекте и где је струја била неопходна. Прво су снабдеване кључни објекти и капитална изградња. Како је капацитет био веома слаб, а потребе за електричном енергијом све веће, приступило се изградњи преносних производних објеката. Третило је високо напонску мрежу од 110 KV пребацили на 35 KV, затим од 35 KV на 10 KV и од 10 KV на 04 KV. Тек онда је било могуће почети са припајањем срезова и електрификацијом села.

Код нас у срезу почело се са електрификацијом прво ових села која су била у склопу далеководних мрежа.

Крајем 1946 године приступило се електрификацији Среза са изградњом далековода Ранковићево — Матарушка Бања, са чиме је ликвидирана саугас — централа. Тада је израђена и прва трафо станица. Пошто није било стандардне десето-киловатне мреже, прикључак је извршен на три-киловатну мрежу која ће се касније заменити.

Већ следеће године неколико села граде своје трафо-станице уз велику помоћ Електрокомбината и Среског одбора. Ове године добија електрично светло село Жича, а одмах затим Ратина, Сирча и Рибница.

Година 1952 прекретница је у електрификацији среза. На иницијативу друга Животе Пирића, сада председника Среског одбора, образован је одбор за електрификацију среза и одмах је донета одлука о планској електрификацији. Одбор је под председништвом директора Електрокомбината друга Животија Павловића — Паладе израдио свој план рада по коме је и почето са радом. Финансијска сретства обезбеђивао је Срески одбор а материјална: пројектовање и изградњу, Електрокомбинат.

Ове године израђено је неколико пројеката далеководних мрежа у срезу, као и трафостаница. Почело се одмах са изградњом, тако да се 1953 године могло дати светло великом броју сеоских домова. Закључно са овом годином, у срезу је израђено око 80

километара далековода и близу 20 трафостаница у вредности од преко сто милиона динара.

Изградњом трафостанице од 110 на 35 KV у Коњареву, није решено питање електрификације среза, те је предвиђена изградња и трафостаница од 35 на 10 KV у селу Рибници. Ова трафостаница снабдеваће индустрију града, град и један део среза са потребном електричном енергијом, а трафостаница у Бресници која је такође готова, а иста је од 35 на 10 KV, напајаће други део среза, тако да је питање електрике тек сада решено. Трафостаница у Бресници недостаје још један мали део монтажних радова који су у току и биће до краја августа готови.

До половине ове године, довршавањем свих по плану започетих објеката, у срезу је електрифицирано 20 села што даје јасну слику о броти народних власти и напорима које она чини уз помоћ Електрокомбината. Ова брига је још очигледнија, ако се садашње стање упореди са претходним, када ниједан сеоски дом није имао електрично светло.

На територији нашега среза подигнута је и једна хидроелек-

трана у Сокољу, која је имала за циљ да снабдева град и један део среза са светлом, али је због слабог капацитета сада укључена у остали електрични систем ради регулисања напона струје.

Данас у нашем срезу електрифицирана су следећа села: Ратина, Врба, Рибница, Жича, Матарушка Бања, Богutowaц, Коњарево, Сирча, Лађевци, Обрва, Тавник, Чукојевац, Стубал, Доњи Грачац, Подунавци и Самуила. Неки од ових села недостаје дефинитивна изградња ниско-напонске мреже, али су углавном добила електрично светло. До краја године довршиће се изградња осталих далековода и трафостаница тако да ће добити светло села: Вранешци, Шумарице, Витановац, Драгосињи, Каменица, Отроци, Грачац и друга.

Електрификација среза знатно је подигла културни ниво живота наших села у којима се данас поред великог броја радио апарата слушају све емисије које интересују село, а има села и са око 50 радио апарата. Уз то струја се постепено користи и у друге сврхе чиме добија своју потпуну примену.

Ранко СТЕФАНОВИЋ

На гроб Јове Курсуле положени венци

Јово Курсула

У недељу по подне одржана је прослава у Цветкама. У оквиру прославе 150-годишњице Првог српског устанка, а у присуству већег броја грађана из Среза жичког на дан смрти Јова Курсуле, положени су венци на његов гроб. Венац су положили у име ССРН другови: Вукоман Кнежевић и Сава Ракочевић.

На подножју и питомом падицима Котленика у лепом селу Цветкама налази се гроб Јове Курсуле, војводе из Првог српског устанка, који се храбро борио у борбама за ослобођење Карановца 1905 год., и на Варваринском пољу 1810 год. Од добијених рана у борбама на Делиграду 1813 год., умро је и исте године пренет и схрањен у Цветкама.

Грб великог јунака из нашег среза налази се пред улазним вратима цркве-брвнаре, најстарије цркве у овом крају.

СА ЗБОРА БИРАЧА У САВОВУ

Народни посланик Пирић разговарао са својим бирачима

Долазак друга Пирића бирачи Савова су радознали ишчекивали. Ово у толико пре што су ретке посете посланика овом забаченом селу. И као на празник одевени бирачи Савова дочекали су свога посланика. Није било куће из које по једно лице није дошло на збор. Било је доста и другарица. Пре него што је почео званичан збор разговарало се о свему. Између сто и тридесет грађана који су присуствовали збору, било је доста њих који су хтели и лично да опште са послаником, а један стари Савовац рече да је одушевљен што може да разговара са својим послаником о питањима која интересују село и што њима — бирачима Савова — посланик подноси извештај о раду Скупштине. „Раније је бивало да нас посланик види само пред изборе кад су му потребни гласови, а сада се све изменило и добро је што се изменило“, са радошћу је овај стари констатовао. У разговору се осетило велико интересовање бирача за низ проблема на које је друг Пирић морао да одговара. Волили су се разговори о комуни. Али не високоучени већ непосредни разговори и питања о којима се дискутовало заиста претстављају најконкретније оно што непосредно комуни интересује. Кроз овакве разговоре не сви бирачи нашега среза схватили значај комуне и сами постављати њихове границе према економским и другим интересима. И корист од оваквих

дискусија биће много већа. Када дође време за оформљење комуна, биће то само формалност јер ће он бити оформљене на бази решавања заједничких економских, културних, здравствених, политичких и осталих питања економских заједница. Кроз разговор смо сазнали да је још добар број села (око пет) поставио питање спајања са нашим срезом, јер са изградњом пута за Чемерно њихово повезивање за будући Савез комуна у Ранковићеву биће једини излаз на путу за развој овога дела Драгачевског среза. Поједини људи, не схватајући оправданост овога става, покушавају да омету испуњење ових жеља, али треба схватити да ће се, много што шта из карте створене административном поделом Србије, морати да измени, јер комуна неће трпети административне границе које имају корене још одавно. Грађани овога села поздрављају изградњу пута за Чемерно кога гради Дрвени комбинат из Ранковићева Жеља им је да се за тај пут вежу и они и да најзад после постанка, први пут њихово село добије пут који ће значити револуцију у даљем животу њихових старих и нових. На овај начин, повезивањем са Ранковићевом, грађани овога села добиће би могућност за обраду

својих њива у Коњаревском Пољу, а једновремено би се повезали са тржиштем у Ранковићеву. Бирачи су изразили своју спремност да сви учествују у његовој изградњи кроз организацију Социјалистичког савеза, али желе да им се укаже стручна помоћ од стране инжењера, да им се помогне у набавци експлозива и другим потребним средствима.

Друг Пирић је рекао да схвата ову нужну потребу грађана Савова и да ће учинити што му је у моћи да преко другова из Дрвног комбината и среског руководства, помогну испуњење ове жеље грађана Савова, али од самих грађана много зависи, јер ако сами грађани нешто почну, онда ће их сигурно и Народна власт помоћи.

Разговарајући о подизању школе, констатовао је да је било грађана који су сматрали да је изградња две школе превелики подухват и да ће то много коштати грађане. Међутим после дискусије у којој је друг Пирић указао на потребу школовања деце и дужности старијих према млађима, грађани су обещали да ће још јаче продужити са радом на изградњи школа. Било је речи и о испршаним стоке и лежавини дрвета у државној шуми, задруги и стругари, па је постављено и питање исхране становништва у овој години.

ДИСКУСИЈА О КОМУНИ

КАКО УКЉУЧИТИ СОЦИЈАЛИСТИЧКИ САВЕЗ У ДИСКУСИЈУ О КОМУНАМА

Из наше дневне штампе и разговора највиших руководилаца може се закључити да се Социјалистичком савезу као друштвеној организацији припада највећи значај и основна улога да покрене на дискусију масу питања у вези са стварањем и развојем комуна, да упозна широке масе са овим проблемом и да искристалише предлоге органима власти за коначно усвајање. Поставља се питање, како његове организације да приушу овом проблему?

Можда је потребно у почетку одржати и извесан број општих предавања и разговора, да би се шири круг људи упознао у основи са проблемом. Али најважнији је конкретан рад — прилазити решавању појединих питања у појединим селима и општинама. Свакако да су питања и проблеми многобројни и разноврсни, да ће свако село и општина, свака будућа комуна имати својих посебних проблема, неинтересних за друге. Чини ми се да је основно поћи баш од тих специфичних питања, заједничких за неколико села и прићи њиховом решавању. Навешћу неке примере:

Сваком селу није потребна осмогодишња школа. Али је она потребна у једном средњинском селу или општини за неколико околних. При њеној градњи или издржавању неправилно је да терет падне само на оно село у коме се налази, већ и на околна села којима служи. Значи, требало би организације Социјалистичког савеза тих села да дају иницијативу да се одржи саставак одбора ССРН-а свих тих села, да се на њему расмотри заједничка акција и изабере заједнички одбор за градњу школе.

Питање путева је свакако још пригодније за ове акције. Мрежа путева треба да буде једна од основних материјалних подлога за повезивање и зближавање наших путева у садашњем стању пружају врло мало услова за то. Са друге стране, већ годину и више дана у нашем срезу се воде сталне акције за њихово темељито и систематско изградњавање. Један такав пут је свакако интересант за више села. И ту могу организације ССРН заједничком иницијативом да раде на узajemном зближању и сарадњи, а кроз то и на проблему обједињавања у једну комуни.

Ми имамо сада велики број задруга, често врло малих, неспособних за самосталан и успешан развој, на пружању било какве веће користи својим члановима. Оне су преоптерећене, свака понаособ, великим бројем службеника, често врло слабо способни да би им развили рад. Зар не би могле организације Социјалистичког савеза неколико села или општина да одрже заједнички саставак и да р-смотре питање удруживања оваквих задруга у једну већу, са мрежом продавања и откупних станица по свим селима, али са способним управником и осталим стручним особљем, које би значајно унапредило пословање?

Ветеринарске станице нису потребне сваком селу или некој општини, али у сваком крају нашег среза потребна је једна таква станица за неколико села или општина. Слична је ситуација и са припадним станицама, расадницама, разним радионицама и сл. То исто би могло да се решава и у питању амбулантних станица, биоскопа, пошта и сл.

Заједничко решавање свих ових питања нужно је наметати да више села желе да у једном заједничком средњинском селу изградњу мрежу оваквих економских, просветних, здравствених и сличних установа. А самим тим, изградњом свих тих установа у том средњинском — оно ће постати једна заједничка центар за све њих, нужно потребан сваком селу понаособ, а најбоље постављен за свих њих. Тако би се развило центар будуће комуне. Значи, његове границе не би нико унапред административно одређивао, оне би се саме временом заокружавале према интересу људи овог или оног села, засека на чак и групе кућа — да ли им је блаже и да ли им више одговара ово или оно средиште. А свакако да се многи неће одлучивати овом или оном средиштем, само према удаљености или досадашњим навикама, већ и према стању путева, економској заинтересованости, где им је већа перспектива и интерес, према стању културе, здравствене и друге развијености коју им може пружити тај центар. На бази овако организоване сарадње, треба да ничу нове заједничке друштвене организације, почев од Социјалистичког савеза и Савеза комуниста па до нових органа власти. Све то скупа чинило би механизам социјалистичке демократије на том подручју — у тој комуни.

Многи се са њако питају: одакле почети и ко први да почне? Мислим да то није битно. Сваки појединац, свака друштвена организација, свако село, већ обзира да ли оно треба да буде будући центар — треба да буду иницијативе, разних предлога за унапређење нашег живота. Нека поједини презлози и не буду најбољи, пракса ће их проверити и изабрати боље. Важно је да се сваком ослубило прилази, са реалном оценом снага, без затрчавања. Па и у овим дискусијама у нашем листу, требало би прилазити појединачној обради проблема. На пример: питању појединих заједничких акција неких села, конкретних удруживања задруга, даљег осамостаљења општина, преношењем надлежности са среза, да се покрену дискусије о реорганизацији просветних, здравствених и других центара. Па нека буде и супротних предлога, нека се развије и борба мишлења, све ће то допринети бољем претресању проблема. А организације Социјалистичког савеза ако правилно приушу њиховом решавању у многоме ће обогатити садржину свога рада.

Коча ЈУЧИЋ

ОДЛУКА ИЗВРШНОГ ВЕЋА СРБИЈЕ

Смањите се порез земљорадницима чија су имања оштећена елементарним непогодама и биљним болестима

Ових дана Извршно веће Србије донело је Одлуку о условима под којима се врши смањење катастарског прихода од земљишта због умањења приноса услед елементарних непогода, биљних болести и штеточина или других ванредних догађаја. Ово је свакако значајна мера која ће допринети да се олакша оним земљорадницима који ће услед разних узрока а не својом кривицом, остварити мање прихода са свога поседа.

Смањење порезе вршиће се ако је просек годишњег приноса умањен за преко 25 отсто

Одмах на почетку истиче се да се катастарски приход од земљишта умањује овим пореским обвезницама којима је у години, за коју се врши разрез пореза на доходак од пољопривреде умањен просечан годишњи принос за преко 25 отсто услед елементарних непогода, биљних болести и штеточина или других ванредних догађаја које порески обвезник није могао спречити. Под просечним годишњим приносом подразумева се принос у години који је добијен у тој години од најближих неопштењених парцела истог бонитета.

Као основ за смањење катастарског прихода узима се катастарски приход по коме је извршен обрачун порезе. Смањење се може извршити само за она земљишта која су обрађена или су пре сетве елементарним непогодама онеспособљена за обраду. Исто тако, смањење се може извршити и за она земљишта која због сталних елементарних непогода нису могла бити обрађена. Иначе, смањење се врши према проценту стварно нанете штете усецима.

Одлуком се предвиђа и у којим се случајевима смањење неће вршити — ако се култура на земљишту не слаже са културама у катастру земљишта због тога што је обвезник променио културу а није о томе обавестио катастар и ако у тој години земљиште није пољопривредно обрађено и ако су за то постојали услови. Даље се у Одлуци прецизира начин и рокови пријављивања штете, начин образовања комисије од стране среских

народних одбора и утврђивања штете, као и могућности жалбе пореског обвезника на одлуку комисије.

Шта се све подразумева под елементарним непогодама, биљним болестима и штеточинама

У посебном Упутству за извршење прописа ове Одлуке Извршног већа Србије, прецизирано је шта се све подразумева под елементарним непогодама, биљним болестима и штеточинама и у којим ће се случајевима сматрати да је штета настала без кривице пореског обвезника.

Као елементарне непогоде у овом Упутству узете су поплаве, бујице, град, пожар, мраз, слана и вихор (оркан). Под биљним бо-

лестима подразумевају се обољења биља гљивиног, бактеријског и вирусног порекла као што су пламелача, главница, рђа, пепелница, шарка шљиве итд.

Под штеточинама сматрају се разни штетни инсекти, пауци, губар, скакавци, дудовац, пољски мишеви, биљне ваши и друго.

Важно је напоменути да ће се штета због биљних болести и штеточина узети у обзир само под условима да су правилно предузете мере за заштиту биља и да је штета нанета без кривице пореског обвезника.

Сама Одлука примењиваће се већ при разрезу порезе за ову годину.

(„Политика“, 14 август 1954)

ЗА НАШЕ СЕЛО

САВЕТИ ВОЂАРИМА

БЕРБА КРУШАКА

Тешко је рећи када крушке треба брати, али их у главном треба брати пре потпуног зрења. Ако се одмах троше, треба их брати у потпуном зрењу, а за продају се беру пре потпуног зрења. Знаци зрења су: боја сорте, мирис, прозрачност љуске, укуси, прозрачности и лакоћа откидања, приликом брања и даље поступка. Око плодова крушка треба обратити велику пажњу, јер су оне на убоју много осетљивије од јабука. Летње и јесење сорте се беру у наколико пута, а зимске сорте се беру одједанпут. По топлој и влажној времену не треба брати крушке. Берба се врши руком и берилом. Обране крушке добро је да се 1-3 дана оставе у тањем слоју под утицајем ваздуха. Код брања крушка и јабука мора се водити рачуна следећем: 1. да се пелењак са покожице не брише; 2. да корпе, торбе или неки други суд са којима се прихвата воће, треба да буде обложено хартијом или нечим другим; 3. да петелке мора да остану на плоду; 4. ситније и неизгледне плодове не треба брати са бољима, већ их оставити да добро сазру, па их после трести и мешати са плодовима за прераду. Превоз воћа из воћњака врши се пажљиво са колима која се обтоже са дељим слојем сламе. По могућности превоз треба обављати са колима која имају федре, ово нарочито ако се превоз обавља на већу даљину. Један радник може дневно да обере око 200 килограма плодова. Воће за прераду тресе се и то на махове. Млаћење мотком треба избегавати.

БЕРБА ДУЊА

Дуње се обично беру половином октобра. У местим где нема рано слане, берба се може одложити за краће време, али се треба трудити да плодови не затекне слана на дрвету. У том случају настаје добар део пријатног мириса. По брању треба их смести у сув и хладан локал, али да се, по могућству, плодови не додирују.

БЕРБА ОРАХА

Наши пољопривредници беру млаћењем мотком. Оваквим начином бербе ломе младе гранчице, пупуљи, стварају се ране, које тешко зарашћају. Познато је пољопривредницима да је орах мекано дрво, да има велику срж и да се код њега само у нужди секу гране и стварају повреде. Овако обран орах у идућој години слабо или никако не роди. Приликом бербе ораха треба обратити пажњу на следеће: 1. треба брати кад је зелена љуска пукла, тј. кад орах лако испадне из љуске; 2. опадање убрзати

трешењем грана; трести на махове, како би врели плодови — они који се ослобађају од љуске, пали на земљу. Трешење мотком избегавати, само изузетно где се гране не може дохватити. Орахе који отпадне са љуском не треба силом водити из ње, већ их скуљати на једну гомилу, покривати травом или лишћем и они ће се после неколико дана лако водити — одвајати од љуске. Обране орахе треба сместити у неко суво одељење, и распорестити их у што даљи слој и покривати сламом да би потпуно дозрели у осушили се. У већим гомилама и у влажном одељењу могу се брзо убубати.

БЕРБА ЛЕШНИКА

Лешник се бере кад из своје матице почне испадати. Због ниског раста лешка лако се бере. Што се тиче чувања, важи што и за орах.

БЕЉЕЊЕ ОРАХА

Ораси — плодови, који су црни са залеђеним деловима љуске, неизгледни су, и без обзира на квалитет, цена им је мала. Ово је од велике важности за домаће, а нарочито за страни тржиште. Оваки плодови се сортирају по крупноћи и оперу — обеле. Бељење се обавља на тај начин, што се ораси ставе у кацу, налију водом и онда се брзо мешају лопатом. Да не би вода ушла у језгро плода, прање треба што брже обавити. У противном постоји опасност да дође до буђања језгра ораха. За 3 сата, два радника могу да оперу око 100 кг ораха. После прања орахе треба ставити на неку решетку да се оcede, а у недостатку исте, растурити у што тањи слој на сунцу и почешће мешати. Ако су дани, када се ово ради, топли, сушење се обавља у лакој хладовини. Ако се бељење врши сумпором, ораси се не суше до краја, већ љуска треба да остане мало влажна. Постоје разни начини бељења ораха. Најједноставније се сумпоришу ораси, ако тање џакове, напуњене орасима, ставимо у собу, издигнемо за око пола метра и више од пода, прекријемо једном цирадом, затворимо потпуно прозоре и врата, а затим испод џакова запалимо сумпор у шипкама. Сумпорни дим ће ући у језгру ораха али ће за кратко време изветрети. За 100 кг ораха потребно је 8 грама сумпора. Ораси треба да остану у сумпорном диму осам часова. У идућем броју даће се савети о паковању и сортирању воћа.

ОБНОВИТЕ ПРЕТПЛАТУ НА СВОЈ НЕДЕЉНИ ЛИСТ „ИБАРСКЕ НОВОСТИ“

НОВЕ ЦЕНЕ ХЛЕБУ И ИСХРАНА СТАНОВНИШТВА

На нове цене хлеба према изјави Хасана Бркића, државног секретара за привреду, утицала су два момента: а то су — мањи принос житарица у овој години и тежња да се кроз повећање цена обезбеди правилан рад млинске индустрије и предузећа за производњу хлеба која у условима старих цена, нису имала доста средстава за обнову и одржавање капацитета, те ће у условима нових цена успешно да послују. На бази општих прописа Срески и Градски одбор на својој територији донели су и ближе прописе. Наш одбор је донео одлуку да цене хлеба буду у просеку од за нешто преко седам динара веће. Има разлога који су руководили одбор да овакву одлуку донесе, али је требало, а и сада није касно; продискутовати није ли разлика од седам динара велика, кад се има у виду да три предузећа у граду треба да покажу утакмицу и у овоме. Најзад повећање цене хлеба је резултат економске ситуације али то не значи да сада сви треба да иду на велика повећања која могу да буду избегнута. Далеко смо од тога да тврдимо да се може избећи свако повећање јер би га наша заједница сигурно избегла да је икако било могуће, али је чињеница да наша предузећа за прераду хлеба нису довољно мислила да ли она могу да нешто учине, већ су као и до сада чекали шта ће одбор рећи и сви линеарно прихватили цену продаје на мало, не покушавајући да са своје стране учине да кроз смењене трошкове унутар предузећа делују на формирање цена. Цене хлеба у малопродаји исто тако зависи и од пословања трговинске мреже у граду и срезу, а оно што је речено о предузећима за производњу хлеба важи и за наше трговце. Најзад и службеници одбора мора да обрате пажњу на разне трошкове који утичу на формирање цена, па да својим учешћем у овоме омогуће и праведније цене које ће одговарати условима у којима предузећа живе, а једновремено би се на овај начин омогућила контрола над непотребним посредницима у промету брашном и житарицама, које кад би елиминисали сигурно онемогућили много што шта, што се негативно већ до сада

појавило у снабдевању грађана са овим прехранбеним артиклима.

Наша заједница се постарала да повећањем увоза житарица омогући редовно снабдевање наших грађана. Не поставља се у опште питање да ће хлеб недостајати нашим грађанима. Зато је несхватљиво да се у овој ситуацији налазе људи који покушавају да на оваквој психози нешто зараде. Тако се безпотребно ствара психоза немаштине, врши већа набавка жита, а тиме се ствара могућност за неоправдано подизање цена. Овде треба своју улогу да одигра тржишна инспекција и да сваки покушај шпекулације ванје на осуду сваког нашег грађанина који треба да pazi на оне који су научили да необавештењима, користећи моменталну ситуацију, неоправдано покушавају наплате више него што је то нужно и потребно. Таквих има и у нашем граду а и срезу, и не треба дозволити да поједини шпекуланти овако утичу на правилно снабдевање наших грађана. Таквима треба још пре него што се преваре у рачуну дати до знање да је недовољно оно што чине. Једновремено објашњавати да нема потребе да се било ко плаши да ће у овој земљи остати без хлеба јер је заједница учинила и учиниће све да до тога не дође.

Из изјаве друга Бркића види се да су предузете мере да се увозом обезбеде довољне количине житарица и да у опште нема опасности са ове стране. Интересовање за ово питање од стране наших грађана велико је што се може и констатовати дискусијом и бирача Савова. Одговарајући на њихово питање, друг Пирећ је упозорио другове из Савова говорећи им, да ово не треба у опште да их брине, јер ће заједница, као и остала питања, решити и ово. Напоре које ће заједница имати на решењу ових задатака биће велики. Да би се јасно сагледало колико ће услед овога бити тешка, ова позиција нашега биланса у вези са увозом пшенице, најречитије говори податак да ће вредност увоза житарица према неким прорачунима износити преко 85 милиона долара што чини једну трећину од укупне суме нашег извоза.

Велики пожари на Столовима и у Добрим Странама

Пожар на Столовима захватио је 3 хектара и почео узимати катастрофалне размере, а снаге које су биле мобилисане од околних сељака, биле су немоћне да га локализују.

Пожар је примећен, и из планинарског дома „Гвоздац“ и планинар који су се налазили на летовању у истом, под руководством друга Коче Јончића одмах, су похитали и дошли у помоћ.

На гашење овог пожара, — приметивши га из града, похитали су и наши градски ватрогасци. Пошто су све ове снаге биле неважне према величини насталог пожара, командир Градске ватрогасне чете обратио се за помоћ Гарнизону.

Правилним схватањем и заузимањем мајора Кљајића и пуковника Бенедика, неколико стотина војника кренуло је одмах специјалним возом. Пожар је после 2 дана и две ноћи изгорног рада локализован а затим и угашен.

Сутра дан по избијању овог пожара — 10 овог месеца — док су се војници и ватрогасци налазили на гашењу истог, Градски ватрогасна чета обавештена је да се пожар појавио и у Добрим Странама и захватио око 2 хектара простора.

Послзна је у Добре Стране једна ватрогасна ауто-цистерна са ватрогасцима, но пошто је овај пожар ширећи се претио да дохвати густу јелову шуму која се налази у близини, у чему га је и ветар који се појавио потпомагао, то се опет обратило за хитну помоћ мајору Кљајићу. Он је упутио 70 војника који су ангажованим камионима одмах превезени у помоћ ватрогасцима, те је и овај пожар локализован и угашен око пола ноћи.

Штета од оба пожара износи око 500 000 динара која би била много већа да се ови пожари пожртвовањем брзницима нису брзо локализовали.

За сваку је похвалу залагање мајора Кљајића.

Алекса ПЕТРОВИЋ

Огледи с вештачком кишом у Трстенику

Ових дана су изведени огледи са вештачком кишом на земљишту Среске пољопривредне станице у Трстенику.

Одбор за наводњавање Среза трстеничког наручио је после пробе три уређаја за вештачку кишу.

ДОПРИНОС БОРБИ ЗА НАРОДНО ПРОСВЕЂИВАЊЕ

Отворена је Домаћичка школа

На излазу из града, на благој узвиштини обавијеној боровом шумом, на месту одакле се шири добар видик према граду, налази се зграда Хигијенског завода. Околу ње с једне и с друге стране налазе се плодна поља а мало подаље густа борова шума звана „Борјак“ — омиљено излетиште наших грађана. Просторије Хигијенског завода су добиле необичне госте. У њој су смештене сеоске девојке, полазнице прве Домаћинске школе. Тишина белих ходника Хигијенског завода замењује весео жагор младих девојака, које су оставиле своје домове да би стекле основна знања из домаћинства која би касније примениле у живот.

Ових дана у Хигијенском заводу било је необично живо. Свечано је отворена Домаћичка школа, прва не само код нас, већ поред постојеће, које је недавно отворена у Новом Пазару, једина своје врсте у Западној Србији.

Свечаном отварању ове школе присуствовали су преставници Савета за просвету и културу Србије, Хигијенског завода и Института за здравствено просвећивање Србије, и преставници народне власти Среза жичког и града Ранковићева као и културни и јавни радници нашег краја. Отварању су присуствовали: госпођа Емили Тис професор унвизиртета у Масачузетсу за питања домаћинства, која је дошла на специјални позив владе ФНРЈ, и господин, Петерсон шеф техничке помоћи за Југославију.

Отварајући школу друг Вучковић, управник Хигијенског заво-

да, у своје излагања задржао се на нужност постојања домаћичке школе која ће са своје стране одиграти позитивну улогу у социјалистичком преображају нашег села.

Симпатична госпођа Тис поздравивши присутне на енглеском језику, између осталог рекла је да захваљује за могућност што је провела извесно време у нашој средини и што је могла да упозна ентузијазам наших људи у раду опште, као и њихов смисао за организацију рада.

Школу похађају и из околних срезова, а школовање ће трајати 3 месеца. Циљ школе је да пружи сеоским девојкама нужно знање о вођењу културног и хигијенског домаћинства. Осим практи-

чног дела наставе, у школи ће се изучавати и основна знања из српског језика, математике, географије као и опште и националне историје.

Нужно је истаћи разумевање надлежних који су са своје стране материјално помогли отварање ове школе. Нарочито је драгоцена помоћ Хигијенског завода Србије као и Народног одбора среза Жичког, који су највише допринели да се ово реализује. Треба истаћи и залагање и умешност управника Хигијенског завода Др. Чедомира Вучковића, чије су способности дошле до изражаја приликом техничких припрема која су везана за отварање ове школе.

Петог септембра — Народни сабор на Гочу

Планинарско друштво „Гвоздац“ организује једну врло лепу акцију: сваке године у прву недељу септембра одржаваће се велики Народни сабор на Доброј Води на Гочу, поред планинарског дома, у спомен на дан његовог отварања. Циљ је да се изведе што више народа а нарочито омладине на ову нашу лепу и историску планину и да посеје партизанске колибе на Гочу.

Ове године сабор ће се одржати у недељу петог септембра. Већ сад се врше припреме за превоз гостију и обезбеђења исхране, као и припрема програма. Биће организован изванредан забаван и физкултурни програм,

планинарска и народна такмичења са наградама и сл. Известан број гостију моћи ће да дође у суботу по подне. У дому ће бити обезбеђен смештај на скупним лежиштима по цени од 30 динара. Увече ће се приредити логорска ватра.

Како ова светковина треба да добије прави карактер народног сабора, нарочито ће се апеловати на организације Социјалистичког савеза и Народне омладине села Подибира, да изваду што више учесника, а сличан позив ће се упутити и Врњачкој Бањи и њеним околним селима, као и Гочаници. Очекује се учешће планинара из околних друштава.

ЗДРАВСТВЕНО ПРОСВЕЂИВАЊЕ

Црвени крст и његова улога

— Сви они који сматрају да нема нико прево да се меша у васпитање деце и омладине, већ да је то само њихов позив и да они имају мандат да раде како хоће, варају се. Друштвена заједница прва је позвана и најповлашћенија да одреди каква треба да буде права васпитања наше омладине, а комунисти ту морају имати главну реч. (Гито на III Конгресу СКС).

Резултати рада организације Црвеног крста из године у годину све су већи. Али још увек се мало поклања пажње Црвеним крсту као масовној и друштвеној организацији, која игра видну улогу у решавању многих проблема.

За даљи развитак уопште, а посебно за учвршћење комуне значајну улогу — поред осталих — игра и Црвени крст. Многа питања опште борбе за социјализам, решавају се и у овој организацији, а позната је чињеница да се без низа постојећих масовних и друштвених организација не може замислити социјалистичко друштво и социјалистички односи код нас.

Наше комуне данас се све више окрећу лицем према проблемима као што су: здравствени, просветни, васпитни, културни, комунални и др. Па када се говори и о Црвеном крсту као организацији која има велики удео у развоју и учвршћењу комуне, види се и доста добра помоћ и брига комуне за исту.

Један од главних и основних задатака Црвеног крста је рад са подмлатком. То је проблем кога треба студиозно и озбиљно решавати. Међутим ту се није

довољно радило. Тамо где се мало и радило, вршено је само сакупљање чланарине, а да скоро нико није проговорио ни реч о дужностима и обавезама чланова подмлатка и о садржини рада истих.

Кроз организацију Црвеног крста, постиже се ширење здравствене културе, усвајају се постојеће хигијенске новине, отклањају се многе штетности по здравље, негује се дружељубље, развијају се племенитости осећања за човека и слично.

Као што се види, улога и значај Црвеног крста велики су. Зато је неопходно потребно да се одбори активирају и да се, сада нарочито на почетку школске године, организационо учврсте. Треба размислити и могућност спајања Среског и Градског одбора Црвеног крста, јер би се тиме створило јединственије руководство, а и трошкови би били много мањи. Даље, треба одмах изградити план рада и по истом приступити организацији пословања и у срезу и у граду. Развити много ширу пропагандну делатност и при томе користити сва агитациона средства, у првом реду локалну штампу која се доста чита у нашем срезу и граду.

Р. Стефановић

Читајте
Ибарске новости

Важан проблем наше комуне

НАШ ГРАД ТРЕБА ДА ДОБИЈЕ ВЕЋУ БОЛНИЦУ

У Ранковићеву до Другог светског рата није постојала ниједна друга здравствена установа сем Градске болнице која је септембра 1944 године порушена од бомбардовања. После овога, Болница је смештена у једну кафану, а затим у зграду једне основне школе која ни из далека није задовољавала потребе савремене медицинске службе.

Иако је од ослобођења па на овамо много учињено на побољшању здравствене службе у граду, отварањем нових здравствених установа, проблем болнице и данас није решен. Ранковићево, са 17.000 становника, данашњи и будући велики индустријски град, велики саобраћајни чвор, седиште среза са око 67.000 становника,

ло и даље у згради Основне школе, где се и данас налази а то никако не би смело да буде. Болница располаже довољним стручним вишим медицинским кадром и са добром одговарајућом лабораторијом. Али смештај болесника је више него очајан. Болница располаже са 214 постеља а редак је дан да у њој не лежи око 250 болесника, што значи да на неким одељењима по два пацијента леже у једном кревету, а прича се да је било и по троје.

Овако велики број болесника долази отуда што поред болесника из Жичког среза, болница прима болеснике и из околних срезова.

Овде треба напоменути да ни град ни срез немају санитарска кола да би се вршило транспортање тежих болесника из ове болнице у другу.

Како се Ранковићиво нагло развија у велики индустријски град, и прилив радништва је из године у годину све већи, може послужити чињеница, да се од прошле године број осигураника попео од 11 на 13.000. Зато је и проблем болнице врло акутан, и са изградњом нове одговарајуће болнице треба почети што пре. Перспективним планом Ранковићево је добило пуну Општу болницу са 420 постеља, и Савети за Народно здравље среза и града прихватили су са највећим задовољством предложени план, и на седници оба Савета одржаној ових дана донели предлог да се друштвеним планом среза обезбеди 30000000 за изградњу болнице, а да се од Савета за Народно здравље ФНРЈ, односно НР Србије затражи 70000000 динара, како би се питање изградње болнице отпочело од 1955 г.

С обзиром на важност места и наглог развоја, Ранковићево

треба да има јак медицински центар, поготову што и нова магистрала која ће везивати северни део са јужним пролази поред Ранковићево, затим рудна богатства овога краја, створиће већу ек-

Из Антитуберкулозног диспанзера

сплојатацију и индустријализацију, а самим тим и пораст све већег и већег броја радника.

При болници у току је отварање још два нова одељења, грудно и за ухо нос и грло, али и ова одељења биће изван централне зграде. Отварањем ових јако потребних одељења, наступиле опет један тежак проблем за болницу, баш зато, што ова одељења треба снабдевати како исхраном тако и другим стручним потребама на удаљености од 1-2 километра. Ново грудно одеље-

ње имаће преко 50 постеља док ће у прво време имати око 30 лежача.

Вредно је напоменути да при болници постоји станица за трансфузију крви, која увек располаже са довољном количином за потребе ове болнице. Ова крв добије се искључиво на добровољној бази захваљујући разумевању градских радника и среза. Поред болнице у граду постоји и антитуберкулозни диспанзер који је до скоро био смештен у једној приватној кући са свега 17 кревета, док ће почетком септембра текуће године бити отворен у новој згради у којој ће бити и грудно одељење.

У завршној фази радова је и модерно грађени дом Народног здравља, који ће имати амбуланте опште праксе, специјалне и зубне, школску поликлинику и дејчи диспанзер.

У Фабрици вагона и Магнотрому постоје амбуланте затвореног типа и у њима поред лекара раде и сестре лаборанткиње, Овакве амбуланте дају добре и задовољавајуће резултате, јер радници одмах без губљења у радном времену добијају брзу лекарску помоћ итл.

У селима Рошевићи, Вранеша, Врдила, Лаћевци, Чукојевцу и Годачици, постоје амбуланте које лекари редовно обилазе, док

у три амбуланте постоје и сталне сестре.

У граду такође постоји и Хигијенски завод саграђен 1951 године, који обухвата територију Жичког, Трстричког, Љубићско-Трнавског и Драгачевског среза. При хигијенском заводу за сада постоје епидемиолошка и бактериолошко одељење, а у оснивању је и хемијско. При Хигијенском заводу могла би да се оснују још јако потребна одељења као: санитарне технике, комуналне хигијене, хигијене рада, школске хигијене итд., уколико би се за одговарајуће стручно особље нашао у граду смештај. Овде треба напоменути да Хигијенски завод налази на велике тешкоће у самој граду због недостатка електричне енергије и воде, тако да већина апарата који раде на електричној струји и води, не могу ди функционисати што доводи у питање правилан рад установе.

На крају је вредно истаћи да Управа болнице у Ранковићеву налази на потпуно разумевање код Народне власти како града тако исто и среза, и добија максимум могућности за њено одржавање, али питање подизања болнице са 420 постеља, Комуна Ранковићево без помоћи Републике није у стању да сама оствари.

Милан ПЕТРОВИЋ

Група медицинских радника

град у близини две чувене бање Врњачке и Матарушке итд. нема своју зграду болнице већ је она смештена у згради Државног завода за социјално осигурање, која не одговара потребама једне веће болнице. Док се болница налазила у згради Основне школе, у њој је само указивана хитна лекарака помоћ, а о неком систематском лечењу није се могло ни помислити.

Преласком у зграду Завода за социјално осигурање, болница се проширила и добила нова одељења и то: хирушко, гинеколошко, интерно и дејче, док је постојеће разино одељење оста-

Садашња зграда болнице која не одговара потребама

Савезници, добро нам дошли

Ове недеље у нашем граду први пут долазе екипе из Грчке. Фудбалери нашег јужног суседа, АРИС из Солуна долазе нам у пријатељску посету и одиграће утакмицу са нашим најбољим друштвом у граду. Ову посету не поздрављају само они који су верни гледаоци наших спортистичких приредби, већ и сви остали грађани нашег града. Посета пада у дане непосредно после потписивања Бледског споразума и зато се сви радујемо доласку фудбалера из савезничке и пријатељске земље са чијим нас је народом историја спојила више него и један споразум.

Поздрављајући спортисте суседне Грчке, поздрављамо и храбри народ нашег јужног суседа верујући да ће њихов боравак у нашем граду бити још једна манифестација пријатељства и искрених жеља између наша два народа. Наш устаннички град кроз поздрав њима изручиће поздраве читавом народу пријатељске Грчке а спортисти Ранковићева имаће прилике да гледају не само спортистичку борбу већ и утакмицу која ће им сигурно остати у сећању.

Велика радна акција чланова друштва Народне технике у Рашки

Ових дана чланови друштва Народне технике из Рашке, извели су велику радну акцију. Дивно је било посматрати учеснике са колико су љубави пришли послу, јер су знали да сваки превучени камион руде, свака убачена лопата, значи велики прилог за даљи рад друштва.

На овим акцијама, поред чланова друштва, узео је учешћа и већи број старијих људи. Шта је натерало ове људе да и они учествују у овим акцијама, помислио сам у себи? Кад сам једног од њих запитам, о овоме — одговорио је: „Немам још довољно одраслу децу, али ми је немачка техника 1941 године улила страх, па када ја нисам имао могућности да возим, нека то бар моји млади преко друштва Народне технике науче, када им се пружа могућност“. Колико је овим речима једног сељака из забаченог планинског села Ибарске Клисуре много речено. Види се да је схваћен и рад друштва Народне технике.

Ни врућина, није могла да утиче на темпо рада који је заиста био силан.

Сунце полако залази за брда која се надnose над Ибром, а клисуром се разлегла весела песма младих чланова Народне технике. Умор као да се не осећа. Просто се чини човеку да људи јуре за временом, да би што више урадили. Када је мрак овладао земљом а тишину клисуре прекидао неуједначени шум Ибра — на колосеку је стајала дугачка композиција вагона натоварена „белим благом“ — магнетитом, спремна за одлазак у наше фабрике.

Овога дана превезено је и утоварено 1300 тона руде а друштво је повећало материјална средства за 450.000 динара.

И кад се овим новцем буду изводили нужни радови на оправци возног парка којим друштво располаже, а нови чланови буду ступили у редове Народне технике, постану возачи, са поносом ће стари чланови друштва остати тада плодови овога рада.

Један од њих, Милета Ђекић, биће тада најсрећнији, јер ће видети да труд који је тада уложио није био узалудан.

Чедо МИТРОВИЋ

Пример за похвалу

Окружни одбор „Партизана“ из Ранковићева организовао је у току августа логоровање на Доброј Води на Гочу, поред Планинарског дома. Поред чланова друштва из града, ту су неколико другова и другарица из Рашке и сеоских друштава из Врбе и Каменице. Сваког јутра у 6 сати трубач објављује устајање и почетак напорног рада које такође најављује крај тек увече у 10 сати. Почев од свечаног дизања заставе, па до њеног спуштања, уз читање дневне заповести, цео дан је испуњен разноврсним вежбама на справама, простим вежбама и играма, али и стручним часовима на којима се марљиво учи. Оно што нарочито импонује у овом табору, то је дисциплина свих чланова и добро воља да се што више постигне. Таква рад је наишао већ на многе симпатизере гостију из Планинарског дома, а они најмлађи се врло често и сами прикључе вежбачкој врсти. Направљени су и први излети по Гочу.

У прошли понедељак на једаред је стигла вест да се запалила шума на Столовима и да треба пружити помоћ у гашењу. Трубаџи је изненада засвирао збор, тегајци су се окупили и саслушали заповест: прекида се рад, траже се добровољци за гашење пожара, полазак одмах.

Мало се ко одвојио од врсте, тако да су се морали одвајати они најмлађи и слабији који нису могли да издрже. Јавило се и пет другарица. Примљени су крампови и лопате, кренуло се у пет по подне преко Каменице и после напорног вишечасовног марша, стигло се на место тек око једанаест сати увече. Двадесет шест добровољаца поделило се одмах у две групе и прикључило мештанима у гашењу. Било је чак оmlаdинаца који су у гуменим патикама улазили у ужарено подручје и локализовали ватру. После напорног марша и непреспаване ноћи проведене у борби са стихијом пожара, без вечере и воде, по доласку смене из ЈГА и мештана, цела група се ујутру извукла на врх Столова, уживајући у пространим видцима по Србији (видело се све на север до Венчаца, на југ до Проклетија на исток до Ртња и на запад до Таре планине). Два хлеба су подељена на скоро тридесет људи. То је био једини оброк, а после тога се наставило са поновним маршом до Гоча, где су у логор стигли весели и задовољни успехом и самопрегором, тек око три часа по подне.

Заиста, пример за сваку похвалу.

ИДЕАЛИСТИ

Годишњи одмор проводи свако на свој начин и према могућностима. Ја сам решио, да тада поближе упознам живот нашег града, његове установе, његова стремљења.

Најпре да посетим „Ибарске новости“. Читам лист и неки број ми се свиђа, други не. Хтео бих да дознам, зашто је неки број бољи, неки слабији, да упознам услове под којима наш лист живи. И дознајем.

Дознајем, да хартија и штампанање по једном броју стају два пута више него што је продајна цена листа. Ручни слог и мали избор слова узрок су техничким манаме листа. А садржајем поједини бројеви подбацују, зато што нема довољно материјала, нема дописа и сарадника.

Није наш град без писмених људи. Има у нашем крају доста проблема о којима би се могло писати. Али, сметају идеали. Не верујете? Ево примера.

У редакцију улази оmlаdинац, интелектуалац. Сарађивао је у неким листовима, има искуства и знања у новинарском послу. На одмору је, има времена, вољан је да помогне листу свога краја. Овако, узгред, занима га колико се плаћа од речи или реда. Дознаје, да лист нема могућности да плаћа дописе. Не, то за ња није битно. Даће он своје чланке листу. И никад више не видеше у редакцији ни њега, ни његове дописе.

Свенула му, ваљда, дописничка ревност и љубав према листу. Свенули му идеали. Од ове жеге, мислите? Не, него од чињенице да лист не може да плаћа.

Једна другарица, опет, доноси в. њ готов чланак о раду женских друштава. И она воли свој крај и његов лист. У уредништву исти разговори: колико се плаћа. Кад дознаје, да чланак не може да се плати, уступа га другом листу. Али, за разлику од младог друге, свраћа опет у редакцију. Да донесе нови чланак? Не, него да се похвали колики је хонорар добила од другог листа.

Излазим из редакције. Напољу жега и врева пијачног дана. Размишљам о идеализму, који се мери динаром, а по глави ми се мотају Његошеви стихови:

„Су чим ћете изаћ' пред Милоша
И пред друге српске витезове?“

Момчило РАДОВИЋ

Да ли треба основати Биро за књиговодствене услуге

Реорганизација трговинске мреже у нашем граду већ је завршена. Угоститељство је такође пред реорганизацијом. Углавном, од неколико великих предузећа створен је низ самосталних трговинских радњи, од којих свака за себе чини једну целину.

Дакле, свака радња води и потпуно самостално књиговодство. Да ли ће радње имати своје професионалне књиговође или не, зависи од обимности посла, али је за сада случај да су поједини књиговође узели по неколико самосталних радњи које обрађују поред свог редовног запослења у било ком другом предузећу, или пак, у управама бивших трговинских предузећа.

Како поред, сада формираних, самосталних радњи има и много других установа које воде самостално књиговодство, али на хонорарној бази јер им према обимности посла није рентабилно да плаћају професионалног књиговођу, као што су: биоскоп, позориште, поједине за

друге, Народна техника и многа друга, Мишљења сам да треба безусловно одмах отворити Биро за књиговодствене услуге као установу са самосталним финансирањем.

Задатак бироа био би вођење сваке од самосталних радњи и установа са чиме Биро прима и пуну одговорност за исправност рада, затим, давање стручних савета руководствама тих радњи и установа, па чак вршење и техничких услуга из области радних односа, радничког самоуправљања и сл. Тако би руководиоцима тих радњи остало само вођење бриге о набавци и продаји робе, а руководствама установа да се боре за извршење својих основних задатака.

Уједно омогућило би се запослење већег броја књиговодственог кадра, а смањиле би се, често пута, заиста велике зараде појединих књиговођа, што је у крајњој линији неисправно па и недозвољено.

Р. Стефановић

Среско фудбалско првенство

У недељу је одиграно VIII коло Среског фудбалског првенства и постигнути су ови резултати:

Надбар: Мрсџ — Сирча 2:4, Грдица — Коначево 2:2, Адрани — Оплаћени 1:1, утакмица Јарчујак — Самаила није одиграна.

Подбар: Витановац — Жича 1:2, Рибница — Драгосињци 8:0, Чукојевац — Ратина прекинута у 83 минути игре код стања 1:0 за Чукојевац и Матарушка Бања — Врба 1:3.

И поред толико указивања и кажњавања појединаца за неспортско држање и овога пута наша су се два играча Ратине који су се заборавили и физички напали судију Јованића тако да је био принуђен да прекине утакмицу. Такмичарска комисија на свом састанку донела је одлуку да се играчи Ратине Петровић Драган и Марјановић Видосав казне за своје неспортско држање са по две године забране играња. Да ли ће им ова казна бити довољна да се поправе, видећемо. Судија Јованић Ђорђе је за овај случај предао пријаву судији за прекршаје за Срез жички.

И на другим осталим утакмицама није било баш најбоље.

Утакмица Чукојевац — Ратина наставиће се у Чукојевцу. Преосталих седам минута Ратина има да одигра са девет играча.

Да ли ће ова одлука Такмичарске комисије Савеза спортова да утиче на остале играче тимова да се не дешавају овакви случајеви где друштва морају из својих редова да губе по неколико добрих играча ради њиховог неспортског понашања? Нека се управе друштава озбиљније позабаве овим врло важним питањем.

Љубо КРСТОВИЋ

Ратина — Матарушка Бања 3:1

У оквиру првенствених такмичења Среза жичког у фудбалу, одиграна је у Ратини утакмица између старих ривала Ратине и Матарушке Бање. Утакмица се завршила убедљивом победом Ратине са 3:1. Тиме је Ратина још више учврстила свој положај на табели и има велике шансе за освајање првог места. За цело време игре Ратина је диктирала оштар темпо, међутим њена навала није искорисила неколико зрелих шанси. Прво полувреме се завршило резултатом 0:0. У десетом минути другог полувремена Матарушка Бања туче пенал и долази у вођство. Овај гол као да је покренуо навалу Ратине, која након једног минута изједначује. После десет минута Ратина постиже још два гола. Голове су постигли: Павловић, Младеновић и Илић за Ратину, док је за Матарушку Бању гол дао центарфор.

Стонотенисери „Бана“ из Рашке побеђују

У недељу стонотенисери СД „Бана“ из Рашке победили су у Новом Пазару „Партизан“ са резултатом 8:3. Стонотенисери из Рашке доказали су са овом, другом победом над Пазарцима да је стони тенис у Рашкој јачи и боље развијен, него у Пазару, који је куд и камо већи од Рашке.

У екипи „Бана“ најбоље резултате постигао је Милан Франчишкин, док је „Партизан“ добио три победе захваљујући гостовању Ђорђа Режевског из Београда.

Оглашавај за неважећу изгубљену радничку књижицу. — Културно-просветно одељење, Општина Крста бр. 2177186 издату од погона „Каблар“ — Ранковићево.

Радослав Маринковић

ТРЕБА СПРЕЧИТИ

Ево једне ружне појаве која се може уочити сваког дана, а нарочито петком. На мосту преко Ибра увек чути по један просјак, и не да тражи или да чека да му се да, него тако очажнички моли и преклиње, да би свако рекао да је у великој невољи. Верујем да многи пролазници и помисле: зар толики ста-

ри и изнемогли сместише се по разним домовима и прихватилиштима, које наша власт обезбедила је, а тих неколико очајника нема где да уклоне са тако прометног места, куда пролазе странци и туристи. Свакако да оставља ружну слику, не само за наш град, већ уопште. А то може да се спречи.

СИРЧАНСКА БАЊА

Није било тако давно када су први болесници почели да се лече у овој бањи.

Непосредно после Првог светског рата група сирчанских солунаца исцрпљених дугим и напорним ратовима, а такође и разним болестима, почели су да долазе у бању и лече реуму и друге болести. Многима од њих бања је помогла да се опораве од последица рата. Од тада, па све до данас, популарност бање расте а број посетилаца се повећава.

О овој бањи данас круже многе приче. По исказима многих она лечи готово све болести: реуму, ишијас итд. Свакако да у овоме има много претеривања али је истина да су многи посетиоци осетили користи од ње. Често пута као надзорник шума пролазио сам поред ове ба-

ње. Готово увек она је била пуна света. Ту је било људи и жена разне старости. Купали су се у „кадама“ које су сами направиле. Многи су ту и ноћевали. Дешавало се да су поједини људи из Груже у бурадима одвлачили воду из бање. Сматрамо да би о овој бањи требало повести више рачуна: испитати стварну лековитост извора и онда, ако је потребно извести радове на њеном уређењу. Овако дивља каква је данас, бања претставља опасност за оне који се лече у њој, јер често пута има болесника који болују од разних различитих болести.

Кад имамо у виду да се о бањи мало води рачуна, а број болесника рапидно повећава, оправдано се поставља питање: докле ће тако?

СПОРТСКЕ ВЕСТИ

Раднички опет боксује

После дуже паузе у нашем граду су одржани пријатељски бокс сусрети са екипама „14 октобар“ (Крушевца) а другог дана са екипом „Младости“ из Светозарева. Треба истаћи велико интересовање наше публике за ове сусрете тако да је мечевима присуствовало по 800 гледалаца. Прво је одржан сусрет између екипа „14 октобар“ из Крушевца и домаћег „Радничког“. Победила је заслужено екипа „14 октобар“ са 11:5.

Технички резултати:

Мува: Стојановић — Киковић 2:0; бантам: Аврамовић — Станојевић 1:1; перо: Ђурђевић — Васиљевић 0:2; лака: Стојановић — Јовановић 2:0 к.о.; п. велтер: Стојановић III — Петровић II 2:0 т.к.о.; велтер: Милошевић — Петровић I 2:0 к.о.; п. средња: Ни-

колић — Дробњаковић 0:2 т.к.о.; средња: Цветковић — Вранић 2:0. Првоименовани су боксери „14 октобра“.

У другом сусрету састали су се „Младост“ из Светозарева и „Раднички“ из Ранковићева. Победили су домаћи са 10:6.

Технички резултати:

Мува: Киковић — Лазаревић 2:0; бантам: Станојевић — Штепић 2:0 т.к.о.; перо: Васиљевић — Јеремић 0:2; сака: Баланчевић — Јеремић 0:2 (без борбе); п. велтер: Сулејмановић-Станић 1:1; велтер: Петровић - Марковић 1:1; п. средња: Тендјера — Стојићковић 2:0 к.о.; средња: Дробњаковић — Милаков 2:0 т.к.о.

Карактеристика оба меча је недостатак кондиције код боксера што се одразило код свих борби јер се у другој и трећој рунди боксовало лежерно и млако.

Слога — Раднички (Крагујевац) 35:35

Уместо првенственог сусрета, због недоласка судије (!), одиграна је пријатељска кошаркашка утакмица. Из резултата се може видети да је то била једна од сасвим слабих игара „Слоге“. Истине ради, треба рећи да су играчи Слоге, која су се сматрала фаворитом, играли испод својих могућности. Добио се утисак да нису дали ни приближно оно што се од њих очекивало. Сасвим лежерно, без нарочитог залагања Слога је разочарала оно мало пријатеља кошарке који су се окупили на игралишту Радничког.

Подмлађена екипа Радничког импоновала је својом борбеношћу. Чудновато је, како КСС доноси своје одлуке и тиме доводи у опасност лигу. По раније посланом распореду, требало је да

Слога 14-тог и 15-тог игра у Крагујевцу и Чачку. У задњем тренутку долази телеграм, да се против „Радничког“ игра 15-ог а против чачанског „Омладинца“ (бив. „Железничар“) 22-ог. Зашто је до тога дошло? Није ли ово разлог да верујемо да се ради о фаворизирању неког од кандидата за прво место?

И када су и поред свега, необавештени у које се време игра утакмица, играчи Слоге стигли, долази нова потешкоћа. Није дошао судија!

Да ли је смело нешто тако да се догоди? Када знамо како се већина кошаркашких клубова бори за свој материјални опстанак, онда није тешко поверовати да овакав начин рада доводи у опасност лигу. Бата ЂОРЂЕВИЋ

ОБАВЕШТЕЊЕ

У петак 20 августа у сали Средњег синдикалног већа Удружење студената града Ранковићева и Среза жичког одржаће годишњу

СКУПШТИНУ. Позивају се сви редовни и ванредни студенти из среза и града да истој присуствују.

Трговинска комора — Ранковићево

РАСПИСУЈЕ
КОНКУРС

За пријем 26 ученика у трговини за трговинска предузећа и радње у Ранковићево следећих струка:

1. За трговину текстилном конфекцијом и галантериском робом.
2. За трговину деликатесном робом, животином намирницама и предметима за кућне потребе (колонизал).
3. За трговину гвожђарском и електротехничком робом.
4. За трговину канцеларским материјалом и књигама.
5. За трговину млеком, млечним производима и др.

Услови за пријем су следећи:

На конкурс могу учествовати ученици из Ранковићева и околине који нису млађи од 14 ни старији од 18 година.

Ученици треба да имају завршену Осмогодишњу школу или 4 разреда гимназије са или без мале матуре, и да су потпуно телесно и духовно здрави.

Примљени ученици похађаће Нижу трговачку школу која траје три године. За време похађања школе, ученици се обучавају на практичном раду у предузећима и радњама оне струке за коју се приме.

По завршењу школе ученици стичу стручно звање квалификованог радника у трговини (продавници).

О смештају ученика брину се сами родитељи.

За време обучавања ученици примају ученичку плату која у првој години износи 1.000, у другој 1.500, у трећој 2.000 динара. Поред тога, ученици примају деци додаток уколико њихови родитељи по постојећим прописима имају право на то.

Ученици треба да поднесу писмену молбу у којој ће навести струку за коју се пријављује на обучавање, као и своју тачну адресу на коју ће им се доставити резултат са конкурса.

Уз писмену пријаву треба приложити следећа документа у овереном препису: Сведочанство о свршеној школи, и извод из матичне књиге рођених.

На основу документа и потврде о здравственом стању ученика, учеников родитељ или старатељ склапа уговор са предузетом или радњом код које ће ученик бити на обучавању.

Писмене пријаве примају се најкасније до 31 августа 1954 год. на адресу: Трговинска комора у Ранковићево, Омладинска улица бр. 43.

КОМИСИЈА ЗА РАСПИСИВАЊЕ КОНКУРСА
за директоре привредних организација при Народном одбору
Среза жичког у РанковићевоРасписује
КОНКУРС

I

За директора и шефа рачуноводства Дрвни комбинат из Ранковићева.

УСЛОВИ:

За директора: инжењер шумарства, најмање 5 година праксе у експлоатацији шума или шумски техничар са 10 година праксе у експлоатацији шума.

За шефа рачуноводства: завршени Економски факултет са 5 година праксе или завршену Средњу економску школу са 8 година праксе.

Плате по Тарифном правилнику.

II

За директора и шефа рачуноводства предузеће „15 мај“ у Ранковићево.

УСЛОВИ:

За директора: завршени Економски факултет, Средња економска школа са 10 година праксе и положеним стручним испитом.

За шефа рачуноводства: Средња економска школа са 5 година праксе или непотпуна средња школа са најмање 8 година праксе на пословима рачуноводства.

Плате по Тарифном правилнику.

III

За директора, пословође и шефа рачуноводства за Угоститељско предузеће у Матарушкој Бањи.

УСЛОВИ:

За директора: завршени Економски факултет или висококвалификовани радник са 10 г. праксе у угоститељству.

За пословође високо-квалификовани или квалификовани радник са праксом у угоститељству од 8 година.

За шефа рачуноводства: завршена Средња економска школа са праксом од 5 година.

Плате по Тарифном правилнику.

IV

За директора пред. „Пољопривредник“ у Ранковићево

УСЛОВИ:

Завршена Средња економска школа са 5 година праксе у пољопривредној трговини, или непотпуна Средња економска школа са најмање 10 година праксе.

Пријаве за учествовање у конкурс поднети до 31 августа 1954, године на адресу: Секретаријат за привреду Народнoг одбора Среза жичког у Ранковићево.

НАРОДНИ ОДБОР ГРАДСКЕ ОПШТИНЕ

Комисија за расписивање конкурса — Ранковићево

РАСПИСУЈЕ

КОНКУРС

за директора грађевинског предузећа „Каблар“ у Ранковићево.

УСЛОВИ:

Економски факултет са најмање 3 године праксе на руководећим местима у привреди.

Потпуно средња школа или њој равне школе са најмање 6 година праксе у привредним предузећима са познавањем комерцијалног и финансијског пословања.

Непотпуна средња и њој равне школе са 8 година праксе на руководећим местима у привредним предузећима.

Рок за подношење пријаве је 31 август 1954 године.

Молбе са описом досадашњих пословања и стручних квалификација доставити на адресу: Народном одбору Градске општине Ранковићево - Комисији за расписивање конкурса.

Комисија за расписивање конкурса
НО Градске општине — Ранковићево.

Комисија Народ. одбора Градске општине у Ранковићево расписује

КОНКУРС

за директора Пред. за промет воћем и поврћем у Ранковићево ул. Трг Маршала Тита

УСЛОВИ:

а) Завршена потпуна средња школа и пет година комерцијалне праксе у струци.

б) Школа ученика у привреди, односно нижа стручна спрема и десет година комерцијалне праксе у струци.

в) У овзир долазе и кандидати који немају горе наведено школску спрему, у колико су до сада били на положају директора сличних предузећа, или на одговарајућим руководећим местима у привреди, најмање пет година.

Плате по Тарифном правилнику. Писмене повуде достављати на НО Градске општине у Ранковићево најкасније до 21 августа 1954 године.

За евентуална усмева објашњења обратити се Секретаријату за привреду НО Градске општине у Ранковићево.

Комисија за расписивање конкурса
НО Градске општине у Ранковићево

КОНКУРС

Трговачкој радњи за промет електро материјалом „Муња“

ПОТРЕБНИ СУ.

1. Један књиговођа стални или хонорарни

2. Један продавач, познавалац електо материјала.

Плате по спразуму или по Тарифном правилнику трговачких радњи.

Молбе слати до 1-IX-1954 год.

Трговачка радња „Муња“
Ранковићево

Управни одбор предузећа за Воће и Поврће у Ранковићево ул. Маршала Тита

РАСПИСУЈЕ

КОНКУРС

ЗА ШЕФА РАЧУНОВОДСТВА

УСЛОВИ:

а) факултетски спрема са три године праксе у књиговодству.

б) Свршена трговачка академија, или потпуна средња школа са праксом у финансијском књиговодству најмање пет година.

в) Свршеном стручном школом и са вишегодишњом праксом у финансијском књиговодству у трговини.

Рок за подношење молби седам дана.

Молбе са описом досадашњег рада и стручних квалификација доставити на горњу адресу.

КУЋА НА ПРОДАЈУ

са три одељења и плацем у ул. Цара Лазара бр. 60

Лазар Радовић - часовничар
Цара Лазара бр. 60

ПРОДАЈЕМ

Кућу са локалним „Нови Сад“

ОБРАТИТЕ СЕ

Драгољовић Драги
Рајићева ул. бр. 58.

НАРОДНИ ОДБОР ГРАДСКЕ ОПШТИНЕ
Ранковићево

РАСПИСУЈЕ

ПОНОВНУ ЈАВНУ

ЛИЦИТАЦИЈУ

за продају једне половне станбене зграде у насељу „Ђура Ђаковић“ број 9/II.

Почетна цена 150.000 динара, кауција 5% од почетне цене.

Лицитација ће се одржати дана 20 септембра 1954 године у кафани „Задужбина“ у Ранковићево са почетком у 8 часова пре подне.

Из НО Градске општине у Ранковићево, дана 10-VIII-1954 године.

ЗАМЕЊУЈЕМ ЈЕДНОСОБНИ СТАН у насељу Ђуре Ђаковића за одговарајући у граду. Обавештења у редакцији.

ПРЕТПЛАТНИЦИ

ОБНОВИТЕ ПРЕТПЛАТУ НА „ИБАРСКЕ НОВОСТИ“ ЗА 1954 ГОДИНУ

Претплата износи:

За целу годину 520 дин.

За пола године 260 дин.

За три месеца 130 дин.

Појединачан број 10 дин.

Претплата се уплаћује у Редакцији листа на тргу Маршала Тита број 22 или на чековни р-н. број 171-Т-263 код Народне банке у Ранковићево